

Svar: På grund af vanskelige kommunikationsforhold og utilstrækkeligt personale på kærnerkontorerne foreligger nøjagtige tal for restancer for boligstøttelån senest pr. 31. december 1963.

Pr. denne dato udgjorde restancerne 642.000 kroner.

Udviklingen i årlige ydelser, indbetalinger, restancer og restgæld vedrørende boligstøttelån 1958-1963 fremgår af følgende tabel:

	Forfalden årlig ydelse efter fradrag af tilskud	I alt indbetalt i året	Restancer pr. 31. de- cember	Stigning + eller fald ÷ i restancer	Faktisk indbetaling i pct. af forfaldne ydelser	Restgæld pr. 31. de- cember
	1.	2.	3.	4.	5.	6.
	1.000 kr.	1.000 kr.	1.000 kr.	1.000 kr.	pct.	1.000 kr.
1958	759	637	420	+ 122	84	34.642
1959	958	889	489	+ 69	93	42.712
1960	1.285	1.221	553	+ 64	95	50.361
1961	1.531	1.489	595	+ 42	97	58.247
1962	1.786	1.789	592	÷ 3	100	67.887
1963	2.050	2.000	642	+ 50	98	79.684

Den årlige tilvækst eller nedgang i restancerne er vist i tabellens kolonne 4. Det fremgår heraf, at låntagerne bortset fra et enkelt år (1962) har indbetalt mindre end de forfaldne beløb, men tilvæksten i restancerne har fra 1958 til 1961 været aftagende uanset væksten i lånemassen. I 1963 er restancerne steget med 50.000 kr.

Kolonne 5 viser, at de faktiske indbetalinger fra i 1958 kun at dække 84 pct. af de forfaldne ydelser vokser til i 1962 at overstige disse for så i 1963 at falde til 98 pct. af de forfaldne ydelser.

For kalenderåret 1964 kan oplyses, at restancen på boligstøttelån efter meddelelse fra boligstøttekontoret i Godthåb skønnes at andrage ca. 727.000 kroner, hvilket tal dog må tages med forbehold, idet visse af de pr. anden termin 1964 indgåede afdrag på grund af kommunikationsvanskeligheder formentlig ikke er blevet bogført i det pågældende års regnskaber.

Om årsagerne til restancernes fremkomst kan anføres, at selv om der i Grønland i de seneste år generelt har fundet en indtægtsstigning sted, har dels den omstændighed, at byggeomkostningerne har været stigende, dels den kendsgerning, at kærnerkontorerne ikke har haft tilstrækkelig arbejdskraft til at gennemføre en tilstrækkelig effektiv inddrivelse af forfaldne ydelser, haft til følge, at restancer ikke har kunnet undgås.

Hertil kommer yderligere, at uanset det generelt stigende indtægtsniveau har det svigtende torskefiskeri for visse grupper af den grønlandske befolkning medført en betydelig indtægtsnedgang, der igen har gjort det vanskeligt for de pågældende at betale forfaldne boligstøtteydelse.

Endelig kan anføres, at man i en række tilfælde er vejet tilbage for at udnytte de muligheder, der efter boligstøttebekendtgørelsen er til rådighed med hensyn til tilbagetagelse af huse fra låntagere, der er i restance, idet anden boligmulighed til sådanne restanter ikke forelå.

CARL P. JENSEN

/ Christian Jensen.